

Ви трима царе ще дойдат, мен за жена да вземат. Баща ми ще се уговори с тях, който донесе най-големия дар, той ще ме вземе. Искам ти да дойдеш утре, с тях да тръгнеш, ако ти донесеш по-голям бакшиш, ти ще ме вземеш.

– Добре.

Тръгнало момчето, отишло си. Хапнало два залька хляб, отишло момчето, купило си една царска униформа. Но то се облякло, турило и ножа, можеш ли да кажеш, че е ромче, не може да кажеш – като царски син станал. Като го видяла девойката, сън не я хващал заради него.

Сутринта, живи и здрави, отишло при царя:

– Здравей, царю!

– Жив и здрав, сине, какво искаш?

– И аз дойдох за дъщеря ти.

– Добре, момчето ми, ще почакаш да се съберат, от три държави има трима царе, ще дойдат техните синове с бащите си тука. Който ми донесе най-големия подарък, този ще вземе за жена мойта дъщеря, както си му е редът.

Живи и здрави, дошли и тръгнали да търсят подаръци. Тръгнали и четиримата заедно, вървели що вървели, и се разделили.

Сега да проследим нашто момче. Взело да се стъмва, без да гледа къде ще легне да спи, легнало до един гроб. Към един-два часа през нощта засънувало сън:

– Слушай ме, ти си тръгнал да търсиш подарък да занесеш на царя, но слушай добре! До тебе е умряло едно куче, ще събереш неговите кокали. Кучето е изгнило. Ще изгориш кокалите, ще ги чукаш, чукаш, на прах ще ги направиш. Много известен цар го е хванала много страшна краста, разкапва се. Света е обърнал, всички доктори изпоклал, нито един не е могъл да излекува царя, но ти ще го излекуваш. При него е големият подарък. Той ще ти даде пари, дъщерята, трите си дъщери ще ти предложи, но ти няма да ги взимаш. Ти ще поискаш от него подарък. Той е в двора, ще го видиш.

Момчето спяло. Тъкмо се разсъмнало, момчето отварило очите си се сетило за съня.

– Тю, майната му, на мене в съня ми се присъни, я да видя! – пред него куче изгнило, кокалите само останали.

Взело кокалите, отидшло да купи два наръча дърва. Огън запалило, изгорило кокалите. Взело да ги чука, докато ги направи на